

ДВУБОЙ

Ние сплетохме здраво ржце,
съ тебе се счепкахме здраво.
Кръвь капе отъ мойто сърдце,
грохналъ си ти. Тогава? —
Единъ ще бжде поваленъ,
единъ ще бжде победенъ —
и победениятъ си ти.

Не вѣрвашъ ли? Не те е страхъ?
Но азъ пресмѣтнахъ всѣки ходъ,
последниятъ куражъ събрахъ
и ти ще бждешъ победенъ
разкапанъ озлобенъ животъ.

Не почваме сега, нали?
Двубоятъ ни е твърде старъ.
Двубоятъ ни се води съ жаръ
отъ дълги дни.
Отъ дълги дни сме вплели здраво
ржцетъ си единъ въвъ другъ.
И никога не ще забравя
жестокия ти, грубъ юмрукъ.